ناول
وایټ فنګ
Ketabton.com
لیکوال: جک لندن
ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

WHITE FANG

WRITTEN BY: JACK LONDON

TRANSLATED BY: SHABIR NOORI

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایټ فنګ

جک لندن

شبیر نوری

کتاب	وایټ فنګ
لیکوال	جک لندن
ژباړن	شبیر نوری
چاپ	اول
تعداد	نا محدود
تایپ او خپرونه	شبیر نوری
صفحې	۱۸
بیه	وړیا
کال	۱۳۹۸هـ ش/۲۰۱۹م
بریښنایي خپرونه	shabirnoori_vip

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

وایټ فنګ 1
د لیوانو ډله ښکار کوي........ 1
د مینې قانون........ 2
خر ماشوم........ 3
اور جوړونکي 4
خدمت 6
ډېر درسونه 7
د هغه د خپل ډول دښمن 8
لیونی مالک 9
د نفرت وخت 10
سخت مرګ........ 11
ژغورل........ 12
یو وحشي........ 13
د مینې مالک........ 15
جنوب ته........ 16
د هغه خپل ډول 17

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایټ فنګ

وایټ فنګ لا ځوان وو: هغه لا زده کړه کوله، مګر د هغه درسونو هغه سخت کړ. هغه پوهیږي چې د انسان لاسونه غوښه ورکولی شي، مګر ډیر ځله دوی درد ورکوي.

وایټ فنګ د نورو سپو په څیر ندی. هغه وحشي زیږیدلی وو، د شمالي کانادا د واورو په مینځ کې. هغه هوښیار دی او د هغه د ننه ژوند قوي دی.

مګر کله چې هغه بل حیوان، سړي سره ویني، هغه پوهیږي چې هغه د ځان په پرتله خورا قوي شی موندلی دی. که هغه نارینه وو ته ښه خدمت وکړي. دوی به د هغه څارنه وکړي. مګر دوی به هغه ته زیان هم ورسوي... او ځینې به د هغه ژوند دوزخ کړي.

د انسانانو په نړۍ کې، وایټ فنګ به اړتیا ولري چې خپل درسونه ښه زده کړي. یوازې د ژوندي پاتې کیدو لپاره.

جیک لندن لنډه پیژندنه: په زړه پوري ژوند او په زړه پوري کتابونو هغه یو له خورا مشهور امریکایي لیکوالانو څخه کړی دی. هغه په سان فرنسسکو کې په کال (۱۸۷۶) کې زیږیدلی و. کورنۍ یې بې وزله وه. او جیک په پنځلس کلنۍ کې ښوونځی پریښود چې په فابریکه کې کار وکړي. په هر صورت، هغه ژر دا ستړی وموند او کور یې پریښود او یوه کیښتۍ یې وپیرله. د هغه پیسو سره چې هغه پور کړې وې، او د کب نیولو له لارې یې د ژوند کولو لپاره کارولې. په اولس کلنۍ کې هغه سمندري غړی شو او روسیې او جاپان ته یې سفر وکړ، او یوې ورځپاڼې د هغه د سفر په اړه لیکلې. کله چې هغه اتلس کلن و، هغه د امریکا شاوخوا سفر وکړ او د هغه سفر په اړه یې یاداښت ولیکلو چې وروسته کتاب شو. بیرته کالفورنیا ته راستون شو، هغه پریکړه وکړه چې بیرته ښوونځي ته لاړ شي او وروسته پوهنتون ته. په هر صورت، هغه یوازې څو میاشتې وروسته دا پریښود او په الاسکا کې د سرو زرو په لټه کې شو. هلته له ژمي وروسته، هغه له سرو زرو پرته راستون شو. مګر د کیسې لپاره ډیرو نظرونو سره.

هغه خپله لومړۍ کیسه په کال (۱۸۹۹) کې وپلورله، او په (۱۹۰۰) کې یې د الاسکا کسیې کتاب لیکلې.

(The call of the wild)، د الاسکا په اړه، په (۱۹۰۳) کې راوتلې، دا سمدستي بریا وه [(1905) White fang]

او [(1904) The sea wolf] ورپسې. هغه ډیر ژر په نړۍ کې یو له خورا مشهوره لیکوالانو او تادیه کوونکو څخه شو.

هغه هیڅکله سفر بند نکړ او په (۱۹۰۷) کې یې هڅه وکړه د خپلې میرمنې سره په ټوله نړۍ کې سفر وکړي. په هر صورت، هغه د هغه په پرتله ډیرې پیسې مصرف کول پیل کړل کومې چې ده لاسته راوړې وې او دې او د څښاک ستونزو د هغه وروستي کلونه نا خوښه کړل. هغه په (۱۹۱۶) کې مړ شو.

د لیوانو ډله ښکار کوي

ځمکه لویه وه، سپینه واوره، او خاموشي، بې روحی چوپتیا د ژوند غږونه او حرکات مات کړي وه – د سپو تنفس، او د سړیو خبرې سپو ته. سپي په یخه منجمده واوره باندې اوږده سلیزه راوباسي.

کله چې د کاناډا شمال لویدیز کنګل کیږي، ظالمانه لوږه ځمکه او ټول هغه څه کنټرولوي چې هلته ژوند کوي او وده کوي. ژوند په خپله بهرنۍ کیږي: پیاوړی او هوښیار ژوند، په داسې حال کې کیږي چې ضعف مړ شي.

یوې چیغې سکوت قطع کړ. دوو سړیو د سلیج په اوږدو کې یو بل ته وکتل، مګر هیڅ یې ونه ویل. بیا دوې دوهمه چیغه واوریده، او دریمه له شاوخوا څخه.

د سلیج مخې ته سړي بیل ته وویل: دوی زمونږ شاته دي.

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیل ځواب ورنکړ.

دا ورځ لا پاتې، چیغې نږدې او نږدې شوې. د تیارې په سقوط کې، سړیو د ځینو ونو په مینځ کې سپي وتړل او لوی اور یې جوړ کړ. بیل سپیو ته خواړه وغورځول، په داسې حال کې چې بل سړي، هنري، کافي ګرموله او بیکن یې په اور پخول. بیل هنري ته وکتل او په حیرانونکې غږ یې وپوښتل، مونږ څومره سپي لرو، هنري؟

هنري ځواب ورکړ: تاسو پوهیږی چې مونږ شپږ لرو، دلته یو هیر دی، او فټي، او... مګر تاسو ولې پوښتنه کوئ؟ ځکه چې زه ډاډه یم ما همدا اوس اوه جوړې سترګې ولیدلې، کله چې ما دوي ته غوښه غورځوله.

هنري وویل: دا یوازې ستاسو تصور دی.

مګر بیل کله چې هغه شپه ویده شو، د لیوانو د چغو لخوا محاصره شوی وه. او سهار، هنري په غصه وه، هغه تقریباً یوشان پوښتنه وکړه، هنري وویل: ایا تاسو وویل چې مونږ شپږ سپي درلودل؟

بیل ځواب ورکړ: هو.

هنري وویل: ښه، اوس یوازې پنځه شتون لري. فټي لاړه.

هره ورځ، لکه څنګه چې دوی د واورې له ځمکې څخه تیریدل، د څلویښتو لیوانو ډله زړوره شوه او نږدې شوه، او هره شپه یو سپی ورک شو. هره شپه د دوی د اور په رڼا کې، سړي کولی شي د لیوانو سترګې د دوی په شاوخوا کې په یوه حلقه کې وګوري، شل فوټه لرې، بیا پنځلس، بیا لس...

سړیو له هر څه پورته د یو ښځینه لیوه څخه ویره درلودله – یوه سپینه لیوه. دا هغه وه چې د سپو په مینځ کې تله، دوي به یې ډارول، ددوي خواړه به یې غلا کول، (دوی د خپلو ټوپکو لپاره یوازې درې ګولۍ درلودلې). د هغې تیزو غاښونو د رسۍ یا چرم ټوټې له لارې سپي وتړل. بیا، کله چې یو سپی ازاد و او وتښتید، د لیوانو ډلې په اسانۍ سره ونیوه، هغه یې وواژه او ویې خوړ.

یو ځل هنري وویل: زه تاسو ته وایم بیل، هغه لیوه د مخه د سپو او خلکو تر مینځ ژوند کړی. که هغې نه وو کړی، هغې به ددې کولو جرئت نه وو کړی.

مګر بیل یوازې د هغه ټوپک سره بوخت وه.

کله چې هنري دوه ورځې وروسته وژغورل شو، هغه د ویلو لپاره یوه ناوړه کیسه درلوده: بلاخره بیل د خپل ټوپک سره بهر شو، مګر هیڅ کله بیرته راستون نشو: څنګه هغې لیوه ډله نږدې او نږدې رهبري کړه: څنګه هغې د خپل شاوخوا په پراخه حلقه کې اور جوړ کړ، مګر ډیر ژر – ډیر ژر – د سوځولو لپاره هیڅ لرګي پاتې نه و، د لیوانو لوړې دوي په عذابول، په درد یې ژړل. هنري ټولې هیلې له لاسه ورکړې – مګر یوازې هغه وخت سپینه لیوه د سپو او نارینه غږونو په اوریدو سره خپل غوږونه پورته کړل، د لیوانو ډله په خاموشۍ سره د سهار په نیمه رڼا کې ورکه شوه، ددوي خالي معدې لپاره د غوښې په لټه کې.

د مینې قانون

یوازې لوږې د لیوانو ډله یو ځای ساتله. کله چې دوی د ډیرې خواړو سره یو ځای ته ورسیدل، ډله په کوچنیو برخو وویشل شوه. سپینه لیوه په لومړي سر کې د ډلې نیمه برخه رهبري کړه، مګر ورځ په ورځ لیوان تلل: دوه په دوه دوی ووتل، نارینه او ښځینه، تر دې چې یوازې څلور پاتې شول، هلته ښځینه لیوه وه، او درې نارینه لیوان: یو پیاوړی درې کلن، یو ځوان لیوه او زوړ یو سترګی.

څلور لیوان همیشه په خپل منځ کې جنګیدل، ژړل یې او یو بل یې غوړونو او اوږو ته وهل، په ځانګړې توګه کله به یې چې د یو بل مخې ته منډې وهلې، څوک چې ځان مشر،مشر کوي. هغه ورځ راغله کله چې درې کلن او زوړ یو سترګی د معمول په پرتله سره سخت شول، او یو سترګی د هغه دښمن شو.

جګړه په عادلانه ډول پیل شوه، مګر په عادلانه ډول پای ته ونه رسیده، دریم لیوه او ځوان، د یو سترګي په اړخ کې جګړه کې برخه واخیسته، او په ګډه یې د هغه پړانګ درې کلن ماشوم وینې کړ. وروسته، ځوان کیناست چې خپل زخمونه وخوري، مګر زوړ یو سترګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښیار او تجربه لرونکې وه. هغه ډېر کلونه ژوند کړی وه، په ځنګل کې د ژمي د ډېرې لوږې د لاسه. هغه سمدستي په ځوان لیوه برید وکړ، او د هغه ستونی یې پرې کړ. ځوان د پورته کیدو هڅه وکړه، مګر وښویدو او په واوره کې وغورځېده. جګړه پای ته ورسیده.

د ښځینه لیوه په اړه څه؟ هغه د دې ټولو لامل وه. هغه ناسته وه او جګړه یې لیدله، ژړا، د څو ورځو وروسته آرامه شوه. هغه حتا خوشحاله وه، دا د هغې ورځ وه: دا ټول د هغې لپاره وو، او په ځنګل کې د مینې قانون حتا د غوښې قانون څخه ډېر سخت دی.

ورځې تیرې شوې، لکه څنګه چې هغه او زوړ یو ځای ګرځېدل، یو ځای یې ښکار وکړ، یو ځای یې وخوړ. دوی یو څه وخت هغه ځای ته نږدې تیر کړ چیرې چې ځینې هندیان اوسیدل، او په ګډه دوی د هندیانو له جالونو څخه غوښه غلا کوله. سپینه لیوه په دې کې ښه وه: هغه د جالونو په اړه پوهیده، دوی هندیان یوازې پریښودل څکه چې د دوی شتون باندې پوه شوي ول، او یوه ورځ یې د وژلو هڅه وکړه. د ټوپک ټوټه، او یوه مرمۍ د دوی د سر د پاسه په ونې کې ولویده، په نهایت کې دوی لرې لاړل.

هغه وخت راغی کله چې سپینه لیوه درنه او سترې شوه، او د استراحت لپاره د خوندي ځای په لټه کې شوه، د دوی اوږد سفر پای ته رسولو لپاره. ډېر ژر هغې د غونډۍ په څنګ کې یو ناکارول شوی غار وموند. د غار خوله ټیټه وه، او د یو جریان په اوږدو کې یې باندې وکتل: مګر د ننه، غار خلاص شو او ډېرو خونو شتون درلود. هغې په احتیاط سره غار خلاص کړ او مطمینه شوه. هغې د غار په مینځ کې یو ځای غوره کړ او څو ځله یې په شاوخوا کې وګرځیده، بیا هغه ویده شوه. هغې خپل بدن وغځاوه او سر یې په خپلو پښو باندې کېښود، د هغې سترګې دروازې ته وې.

زوړ یو سترګی د هغې چلند څخه حیران شو او هڅه یې وکړه چې هغه را پورته کړي، مګر هغې یوازې هغه ته وخندل. هغه په دروازه کې پروت و او د پسرلي غږونو ته یې غوږ نیولی وه. هغه د خوب کولو هڅه وکړه، مګر په نهایت کې لوږې هغه ښکار ته اړ کولو.

کله چې هغه بیرته راغی، هغه د غار څخه عجیب غږونه واوریدل. د ننه، پنځو نویو زیږیدلو ماشومانو د خپلې مور څخه تغذیه کوله، پرته له دې چې هغه ته وویل شي، هغه پوهیده چې څه وکړي: هغه باید خواړه وموي، د مور قوي ساتلو او د دوی ماشومانو ته د شیدو کافي مقدار تولید لپاره. دا نه یوازې انګیزه وه: هغه زوړ و، او مخکې هم څو ځله پلار و. هغه بیا بهر لاړه، د غوښې په لټه کې.

خړ ماشوم

هغه د خپلو ورونو او خویندو څخه توپیر درلود. هغه یوازې د خپل پلار خړ کوټ درلود، پداسې حال کې چې نور بدن یې د مور په څیر سپین وو.

هغه اوس یو میاشتنۍ وه، د هغه سترګې له اوږدې مودې څخه خلاصې نه وې، مګر هغه په روښانه ډول لیدل کولی شول. هغه خپل ورونه او خویندې پیژندلی. او هغه ورسره په غار کې لوبې کولې: هغه خپله مور او د هغې تودوخه پیژندله. هغه پوهیده چې څنګه هغه په نرمۍ سره د خپلې ژبې په واسطه شیدې وخوري. هغه خپله نرۍ پیژندله.

د هغه نړۍ کوچنۍ وه. په دریو لارو کې، هغه وموندله چې ژر خپله پوزه د دیوال سره وجنګوي، که څه هم، څلورمه لار عجیبه وه: هغه فکر وکړ، چې دا باید دیوال وي، څکه چې په نورو ټولو لوریو کې دیوالونه وو، مګر څلورم دیوال د رڼا څخه جوړ شوی وه. هغه زده کړل چې مور یې تل نرمه او ګرمه نه وه: هر وخت هغې د هغه د بهر وتلو مخه نیوله – خو هغه په دې نه پوهیږي چې *بهر* څه شی دي.

د غار څلورم دیوال په اړه بله عجیبه خبره دا وه چې د هغه پلار چې کله د هغې رڼا څخه تیر شو نو ورک شو. ماشوم رڼا خورا په زړه پورې وموندله. ټول ماشومان سخت وو، مګر هغه د دوی ټولو څخه سخت وه: د ژوند ځواک د دوی په پرتله په هغه کې پیاوړی وه. او دا د ژوند ځواک داسې بریښې چې هغه رڼا ته بوځي: نو هغه تل د خپلې مور لپاره تر ټولو مشکل و.

معمولاً، کله چې د هغه پلار د رڼا دیوال له لارې بیرته راغی، هغه غوښه راوړه، مګر پدې وروستیو کې، هلته غوښه نه وه پاتې، او د هغه د مور شیدې وچې شوې. د هغه ورونه او خویندې ډېر خاموش شول، لکه چې د دوی د ننه د ژوند شعله مړه شوې وي. یو په بل پسې د لوږې له امله مړه شول. بیا یو وخت راغی کله چې د هغه پلار نور د رڼا دیوال له لارې بیرته رانغلو: او مور یې د ښکار کولو لپاره بهر ته لاړه، هغه یې یوازې په غار کې پریښود.

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت تېر شو او لوږه لوږه هم تېره شوه. ماشوم بیا قوي او ژوندی شو. هغه ښه پوهیده چې باید غار څخه ونه وځي: هغه هر کله چې د رڼا په لور تلو د خپلې مور له غوسې یې درس اخیستی و. مګر نور ځواکونه هم په هغه کې پیاوړي وو: ډار ورته ووېل چې د خپلې مور اطاعت وکړه، مګر ژوند ورته ووېل نافرماني وکړه. په نهایت کې، یوه ورځ کله چې مور یې بهر وه، ژوند ډار مات کړ.

څلورم دیوال د نورو برعکس و، دا دیوال ټینګ او سخت نه و. هغه ډېر ژر ځان د غار په خوله کې په یوه بانک کې ولید – او عجیبیت زیات شو. دیوال ناڅاپه په یوه فاصله کې د هغه مخ ته ولوید، او په ډېرو رنګونو بدل شو. که څه هم هغه نه پوهیده، هغه ونې لیدلې، جریان یې لیدلو، یو غر یې لیدو.

یوه لویه ویره ورته راغله، ځکه چې ټوله ویره د ناپېژندە شیانو څخه وه. خو هیڅ ورته پیښ نشول، او د هغه حوصله، د هغه د سپړلو اړتیا، هغه مخ ته بوولو. ماشوم هیڅکله د سقوط تجربه نه وه کړې: هغه نه پوهیده چې غورځیدل ممکن دي. نو هغه له بانک څخه ووت... او په نازکه هوا کې. ځمکه یې په پوزه ووهله، او بیا هغه د غونډۍ لاندې د لګې سر وخوځاوه.

ویره اوس د ژوند په پرتله قوي وه، او هغه اوږدې او لوړې چیغې وهلې. مګر کله چې هغه د غونډۍ په پای کې ودرید، هغه ځان دلته او هلته غورځاوه، او بیا یې شاوخوا ته کتل پیل کړل. هغه د نړۍ دیوال مات کړی و: هغه د ناپېژندە شیانو پلټنه کوله، او هغه دا خورا په زړه پورې وموندل.

لومړی شی چې هغه زده کړل، د څو څاروېو سره د لیدو وروسته، دا و چې ځینې شیان حرکت کوي، او ځینې شیان نشي کولی: او دا چې حرکت کوونکي شیان د درد لامل کیدای شي. مګر هغه له وجدان څخه هم پوهیده، چې ځینې خوځیدونکي شیان خواړه و.

هغه په ناڅاپي ډول د ځوانو مرغیو ځالې ته ورسید، او پوه شو چې هغه وږی دی. هغه د مور مرغۍ سره جګړه وکړه او بیا یې د ګرمې وینې خوښې تجربه کړه، هډوکي او غوښه د هغه په خوله کې و. ځکه چې هغه لیوه وه، او دا په نړۍ کې د هغه هدف و – د غوښې لپاره وژنه او د غوښې لپاره مبارزه. او دا د هر چا لپاره ریښتینې خوښي ده چې په نړۍ کې د هغه هدف ومومي.

هره ورځ اوس ماشوم بهر وتلو، ډېرې وخت د خپلې مور سره، سپینه لیوه. هغه ژر زده کړه وکړه. هغه په دې پوهیدل پیل کړل چې هغه څه کولی شي او څه نشي کولی. هغه زده کړل چې دلته دوه ډوله ژوند شتون لري – خپل ډول او بل ډول. د هغه خپل ډول یوازې (تر هغه ځایه چې هغه پوهیده) پخپله او مور یې و. مګر بل ډول دوه برخې درلودې. لومړۍ برخه هغه څه وه چې د هغه خپل ډول وژل او خوړل یې: بلې برخې هغه کوله چې خپل ډول ووژني او ویې خوري. او له همدې امله هغه د غوښې قانون زده کړ. قانون دا وو: وخوره، یا وخوړل شه.

اور جوړونکي

یو سهار، ماشوم په خوب کې د ځنګلو په فکر کې لاړ، او هلته، د ونو په مینځ کې، هغه ناڅاپه ویښ شو. هغه څه چې هغه ولیدل او بوی یې د هغه په مخ کې و پنځه داني دوه پښې لرونکي شیان وو. هغه مخکې هیڅکله دا ډول څاروي نه و لیدلي. دا د هغه نارینو سره لومړۍ لیدل و.

هغه پوهیده چې دوی ژوندي دي، که څه هم دوی د تیښتې، یا برید کولو هڅه ونه کړه، لکه نورو ژوندیو شیانو چې ترسره کړي ول. دوی هلته ناست وو، چوپه خوله یې ورته کتل.

ماشوم هم حرکت ونکړ. د هغه بدن سمدستي ورته ووېل چې وتښتي، او پټ شي، څومره ژر چې امکان ولري: مګر د لومړي ځل لپاره د هغه بلې برخې هغه ته بر عکس ووېل. د هغه په مینځ کې د جهتونو سخته جګړه روانه وه. دلته له هر څه هاخوا ځواک و چې مخکې یې لیدلی و. په یو ډول، هغه وپېژندل چې انسان هغه حیوان و چې تر هغه وخته پورې یې مبارزه کړې وه تر څو چې د څاروېو سلطنت او طبیعي نړۍ واکمن شي. دلته، بیا، واکمن وو، او ویرې هغه د دوی په وړاندې خاموش او خاموش ساتلی و، لکه چې یو ځل، زرګونه کاله وړاندې، یو لیوه د ځینو سړو سره پاتې شو او لومړی سپی شو چې له ځنګل څخه راوتلی او د دوی د اور تودوخې ته ناست و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو هندي راپورته شو او د هغه خوا ته ورغی. ماشوم چیغې کړې او غاښونه یې وښودل: مګر هندي یوازې وخندل. هغه وویل، وایټ فنګ! وګورئ.

سړی د هغه پورته کولو لپاره ښکته شو. د لیوه زوی یو ځل بیا د جهتونو مخشوشونکی جکړې له امله د دوه ټوټه کیدو احساس وکړ. هغه باید تسلیم شي، یا هغه باید جګړه وکړي؟ لکه څنګه چې د سړي لاس نږدې شو، هغه پورته شو او یو څه زور یې وکړ. خو سړي چیغې کړې، او ماشوم یې په سر سخت ووهلو. سمدستي، ماشوم ټوله جګړه پریښوده: هغه چیغې کړې او په واښو کې یې ټوپونه کړل.

په داسې حال کې چې هغه په ویره او درد ژړل، هندیانو د پخوا په پرتله په لوړ غږ خندل، هغه د ښه راغلاست غږ واورید، کوم سره چې هغه غوږونه پورته کړل. هندیانو هم دا واورېدل، مګر هغه پوهیده چې دا څه و، او هغه غلی شو او د خپلې مور راتللو ته یې انتظار وکړ - د هغه سخته مور، چا چې د هر شي سره جنګ وکړ او وېې وژل، او هیڅکله نه ویریده. هغې د خندا ظالمانه غږ څخه نفرت درلود، تر هغه ډیر چې هغه د خپل ژوند په څو اونیو کې له هر څه څخه نفرت کړی و: مګر د هغه مور د خپل ماشوم ژړا اوریدلې وه او د هغه ژغورلو لپاره راغلې وه.

مګر کله چې هغه راغله، ماشوم خورا حیرانونکی شی ولید چې هغه تر دې دمه نه و لیدلي. هغې د سړو په لور منډه کړه، او دوی په لومړي سر کې شاته شول، مګر بیا یو له دوی څخه په حیرانتیا غږ وکړ، کیچ!

هغه ښځینه لیوه ودریده. سړي بیا غږ وکړ، کیچ! مګر دا ځل د امر په توګه غږ و.

او بیا ماشوم خپله مور ولیده – د هغه بې ډاره مور – په ځمکه پرته وه لکه څنګه چې هغه پخپله مخکې پروت و. او هغه پوهیده چې د هغه احساسات سم وو: دا ځواک څاروپان وو. حتا د هغه مور د دوی په وړاندې ویده شوه. کله چې سړی هغې ته ورغی، هغې د هغه د وهلو هڅه ونه کړه.

سړي وویل: دا عجیبه نده، د هغه پلار شاید لیوه و، خو مور یې سپې ده.

بل وویل: ګري بیوره، یو کال وشو، له هغه وخته چې کیچې وتښتیده.

ګري بیور ځواب ورکړ: هو، هغه د لوې لوږې وخت و، او د سپو لپاره غوښه نه وه.

دریم هندي وویل: هغې د لیوانو سره ژوند کړی.

ګري بیور موافقه وکړه: همداسې ښکاري، تري ایګلس.

او دلته د دې نښه ده. هغه ماشوم ته اشاره وکړه. او لدې چې کیچ زما د ورور سپی و، او زما ورور مړ دی، بیا کیچ اوس زما سپی دی، او همدغه ماشوم دی. زه به ورته وایټ فنګ نوم ورکړم.

د پنځو هندیانو ښکار ګوند د خپلو پاتې خلکو سره یو ځای شو، کیچ او وایټ فنګ له دوی سره ول. دلته د وایټ فنګ د سپیو لومړۍ تجربه وه. هغه احساس وکړ چې دا د هغه خپل ډول دی، مګر په یو ډول توپیر لري. مګر دوی د لیوانو په څیر چلند وکړ کله چې دوی لومړی ماشوم او د هغه مور ولیدل. ګڼه ګوڼه وه. وایټ فنګ د سپو تر ډلې شاته شو، او د هغه بدن د تیزو غاښونو وهل احساس کړل. یوازې کیچ او هندیانو د هغه دفاع وکړه او هغه یې له مرګ څخه وژغوره.

وایټ فنګ ولاړ و چې سړي یې سپي په لرګیو او ډبرو ووهل، او هغه پوهیده چې دا حیوان سړي د قانون جوړونکي وو. او کله چې هندیانو د ورځې لپاره خپل سفر پای ته ورساوه، هغه ولیدل چې ګري بیور د لرګیو سره یو څه کوي. وایټ فنګ نشو پوهیدلی چې هغه څه کوي، تر هغه چې اور د لرګیو په مینځ کې د ژوندي شي په څیر وده وکړه. اور ورته متوجه و. لکه څنګه چې د غار په دروازه کې رڼا څو اونۍ د مخه وه. ګرمه وه، او تر اوسه، که هغه دی لمس کړي، دا به د هغه پوزه او ژبه زخمي کړي. او حیوانو سړیو دا جوړ کړی و. دوی د اور جوړونکي وو! په حقیقت کې، دوی مالکان وو!

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت

وریسي ورځې د وایټ فنګ لپاره د نویو تجربو ډکې وې. څومره چې هغه د دې ځناورو انسانانو په اړه زده کړل، هغه د دوی مالک باندې ډاډه و. لکه څنګه چې د هغه مور د هغوی اطاعت کړی و، نو وایټ فنګ هم اطاعت کول پیل کړل. چیرې چې سړي تلل، هغه د دوی له لارې ووت: کله چې دوی غږ وکړ، هغه راغی: کله چې دوی هغه وواهه او په قهر شول ورته، هغه ټیټ شو او خپله سزا یې واخیسته، کله چې دوی هغه په رسۍ وتړه، هغه په ځای پاتې شو.

له دې څخه هیڅ یو په یوه ورځ ندي پیښ شوي: دې ډیرې ورځې او اونۍ ونیولې. ځنګل لا هم ورته غږ کاوه، او یو ځل هغه د خپلې مور سره د ځنګل څنډې ته لاړ. هغه احساس وکړ چې هغه هلته دی، د یاد شویو بویونو سره، نباتات او ویالې او ځاروي. دې د هغه وجدان ته غږ وکړ. خو کیچ شاته شو، حتا لکه څنګه چې وایټ فنګ هڅه کوله هغه ځنګل ته لار ومومي. خو هغه ډیر کوچنی و چې د خپلې مور څخه مخکې لاړ شي.

د هندیانو په مینځ کې د هغه د ژوند تر ټولو بده برخه سپي و. د ډلې مشر یو ځوان سپی و چې لیپ لیپ نومیده. د وایټ فنګ په پرتله مشر او پیاوړی و، او هغه یې د یو اجنبي په توګه پیژانده، دا هغه ډول نه و، لیپ لیپ د وایټ فنګ سره د مبارزې هر فرصت واخیست، خو د پاتې ډلې شتون هغه لرې کولو.

په وایټ فنګ باندې تاثیر دا نه و چې هغه بزدل کړي. دوی ممکن هغه ته زر ځله ماتې ورکړي خو هغه به د تل په څیر زړور وي. مګر لدې چې د هغه په زړه پورې برخې هغه ته د ودې اجازه نه ورکوله، سخته برخه سخته شوه. هغه تل یوازې و، د نړۍ په وړاندې، او هغه یوازې او بې دوسته ژوند زده کړ. کله چې غوښه او ماهیان ډلې ته وغورځول شول، هغه نشي کولی دوی سره شریک شي، ځکه چې لیپ لیپ هغه ته اجازه نه ورکوله: ګري بیور هغه ته یو څه خواړه ورکړل، مګر وایټ فنګ هم هوښیار غل شو. ددې لپاره نورو هندیانو هغه نه خوښاوه، مګر دا د هغه لپاره یوازینۍ لار وه چې غوره یې کړه: هغه کولی شي چې یو لوی غل شي، یا هغه کولی شي له لوږې مړ شي.

هغه وخت راغی کله چې کیچ د ګري بیور له خوا تري ایګل ته ورکړل شو، او تري ایګل په اوږده سفر کې کیچ له ځان سره واخیست. کله چې وایټ فنګ ولیدل چې مور یې د تري ایګل په کیښتۍ کې ځي، هغه له هغې وروسته کیښتۍ ته وختله. د تري ایګل څخه یو ګوزار هغه بیرته بانک ته وشړه: مګر وایټ فنګ د کښتۍ تعقیب لپاره سیند ته ټوپ کړ. ګري بیور د هغه د راتګ لپاره چیغې وهلې، مګر وایټ فنګ د خپلې مور له لاسه ورکولو څخه ویره درلوده، او هغه تیر شو. ګري بیور د هغه سپو ته عادت نه و چې د هغه نافرماني وکړي، او هغه ژر تر ژر ځوان لیوه پسې روان شو. کله چې هغه وایټ فنګ ونیولو، هغه یې په سخته توګه له اوبو څخه راویست، هغه یې په هوا کې ونیولو او هغه ته یې وهل ورکړل. هرې ضربې درد ورکاوه، او هغه ډیر لوی ګوزارونه وکړل.

په پیل کې، وایټ فنګ حیران و، بیا هغه وډار شو. په نهایت کې، لکه څنګه چې تاوتریخوالي دوام درلود، هغه په غوسه شو او هڅه یې وکړه چې په دروند لاس یې ووهي. مګر ده یوازې بد وهل کول، تر هغه چې وایټ فنګ یوازې په درد او ویره ژړلی او ژړلی. داسې ښکاري چې ګري بیور راضي شو، او هغه یې د کیښتۍ په تل کې وغورځاوه، او ساحل ته راستون شو.

لیپ لیپ د بانک څخه وهل لیدلي وو. هر څومره ژر چې وایټ فنګ بیرته ساحل ته راغلو، لیپ لیپ په هغه باندې حمله وکړه او ویې واهه. وایټ فنګ د وهلو له امله ضعیف و، او بیرته یې جګړه نشوه کولی. لیپ لیپ هغه ته د وژنې لپاره روان شو – د ګري بیور څخه یوې ناوړې لغتې هغه بیرته د ډلې خوندیتوب لپاره واستوه.

نو وایټ فنګ د خدمت په اړه زده کړل. مالکان کولی شي سزا یا خواړه ورکړي، درد یا خوښي ورکړي. تاسو هغه لاس مه وهئ چې ستاسو دفاع کوي او په تاسو واک لري، او د دې پر وړاندې بیرته مبارزه بې ګټې ده. هغه د ویرې او حیرانتیا له امله ګري بیور سره تړل شوی و، کوم چې د هرې رسۍ څخه قوي وو. هغه خپله مور غوښتله، او هغه هلته نه وه: هغه ځنګل غوښته، مګر د وتلو لپاره د سزا څخه ډیره ویره درلوده. په یوازیتوب کې، د ګري بیور سختۍ د لیپ لیپ او ډلې ظلم غوره وه. ګري بیور یوازنی کور او کورنۍ وه چې هغه درلوده، او هغه په خپله خوښه د ځنګل ازادي ورکړه نو هغه کولی شي د دې ظالمو خدایانو سره ژوند وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر درسونه

وایټ فنګ لا ځوان و: هغه لا زده کړه کوله، مګر د هغه درسونو هغه سخت کړ. هندیان – او دوی عموماً سم و – هغه یې د هرو خوړو لپاره چې غلا شوي و ملامت کوه، او په دوامداره توګه یې سزا ورکوله. ځوان سپي په هر ممکنه فرصت کې په هغه باندې برید کاوه. هغه هیڅکله مینه نه پېژنده: هغه پوهیده چې د نارینه لاسونه غوښه وړاندیز کولی شي، مګر ډېر ځله دوی درد وړاندیز کوي. هغه په سختۍ سره د کیچ او د هغه د زړورتیا یادونه وکړه. هغه څه چې هغه زده کړل د قوي اطاعت کول او ضعیف ته زیان رسول و.

سپیو هغه ته دوه مهم شیان وروښودل: څنګه د هغه په وړاندې په ډله کې د ځان ساتنه وکړئ: او څنګه یو تنها سپي ته د امکان تر حده په ښه وخت کې زیان ورسوي. په ډلیزه جګړه کې په خپلو پښو ودریدل د ژوند معنا لري، او هغه پدې کې د پیشو په څیر ښه وه. قوي سپي ممکن هغه وهڅوي او حتا هغه ته ورشي، مګر دوي نشو کولی هغه وهڅوي.

کله چې سپي جګړه کوي، ځینې مقرارات شتون لري. دوی لومړی د یو بل په شاوخوا په پښو سره ګرځي او چیغې کوي. وایټ فنګ د نښې نه ورکول زده کړل. کله چې هغه د یو تنها دښمن سره جګړه کوله، هغه تل له خبرتیا پرته برید کوه، څکه چې هغه پوهیده که یې ځنډ وکړ، پاتې ډله به ورته وي. هغه په منډه راغی او یو څه سخت شو، مخکې لدې چې دښمن یې له ځانه دفاع وکړي. هغه د حیرانتیا ارزښت زده کړ: هغه څوک چې په جګړه کې لومړی ټپي شوی وي د مخه نیم وهل شوی وي.

نو وایټ فنګ د سپو او سړو لخوا د نفرت وړ شو. د سړیو لاسونه، د سپو غاښونه هغه ته یو طرف ته شول. هر چیرې چې هغه تلو، هغه د ژړا سره مخامخ کیدو، او د هغه د خدایانو له ډبرو سره. هغه زده کړل چې په ظالمانه نړۍ کې د نرمۍ لپاره هیڅ ځای نشته.

کله چې وایټ فنګ د څو میاشتو لپاره له هندیانو سره و، ګري بیور خپل زوې میت ساه په اوږده سفر واخیست، څاروي به یې ښکار کول د دوی پوستکو لپاره. سړي او هلک دواړو سلیج چلاوه، ګري بیور د بشپړ شوي سپیو ټیم سره، میت ساه د ځوانو سپیو ټیم سره، د دوی په مینځ کې لیپ لیپ او وایټ فنګ وو. ښکار ډېر وخت ونیو، او د میلونو واورو وروسته د سلیج په اوږدو کې وایټ فنګ یو قوي او بالغ ځوان شو او وده یې وکړه.

دوی یو ځل د شپې لپاره په لوی سلیو لیک کې په یوه کلي کې ودریدل، او دلته وایټ فنګ یو بل مهم درس زده کړ. کله چې هغه له کلي څخه تیریده، هغه یو هلک ولید چې منجمده غوښه پرې کوي. د غوښې ټوټې په هر ځای کې الوتلې، او وایټ فنګ یوه پورته کړه او هغه یې په خوله کې وه او وتښتید. هلک هغه تعقیب کړ او په نهایت کې یې په یوه کونج کې بند کړ، چیرې چې هغه درانه لرګي سره وهل پیل کړل. وایټ فنګ مخشوش و، او له همدې امله خورا قهر و: هغه قانون پېژني، او قانون وویل چې دا د سپي لپاره سم دي چې د خوړو ناغوښتل شوې ټوټې واخلي. دا غلا نه وه.

په مخشوشتیا کې، کله چې هغه وتښتید د هغه هلک لاس یې وواهه. دا هغه څه نه و چې هغه به په نورمال ډول ترسره کړي وای، څکه چې هغه په قانون ښه پوهیده چې سپي سړي نه خوري. هغه ګري بیور خوا ته وتښتید او د هغه د پښو شاته پټ شو. مګر په حیرانتیا سره، کله چې هلک او د هغه کورنۍ هغه ته د سزا ورکولو لپاره راغلل، ګري بیور د هغه دفاع وکړه، او هغه ته سزا ور نه کړل شوه.

نو وایټ فنګ د هغه د مالکانو او نورو سړیو تر مینځ توپیر باندې فکر کول پیل کړل. او په هماغه ورځ وروسته هغه پدې لوست کې یو مهم اظافه ټکی زده کړ. هلک په ټپي لاس لا هم انتقام غواړي: هغه خپلو ملګرو ته بلنه ورکړه، انتظار یې کاوه تر هغه چې میت ساه یوازې شو، او بیا دوی پرې برید وکړ. په پیل کې، وایټ فنګ (څوک چې د برید شاهد و) یوازې لیدل کول، پرته له څه کولو: دا د سړیو کاروبار و د ده خپل کار نه و. مګر بیا هغه پوه شو چې هلکانو د هغه په یو مالک برید کړی. هغه منډه کړه او په جګړه کې شامل شو، او ډېر ژر د کلي هلکان وینې شول او چیغې یې کړې.

کله چې میت ساه په جکړه کې د وایټ فنګ مرستې په اړه ګري بیور ته وویل، ګري بیور وایټ فنګ ته د ډېرې غوښې انعام ورکړ. وایټ فنګ په خوښۍ سره د ډکې معدې سره پریوت. هغه پوهیدلی و چې دا د هغه دنده وه چې د خپلو مالکانو ساتنه وکړي، او همدارنګه د هغه څخه دفاع کول چې د هغه مالکانو پورې اړه لري – حتا که دا د نورو سړیو د وهلو معنا ولري. او په راتلونکو میاشتو کې، وایټ فنګ د لیدو ښه سپی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کې د هغه د مالکانو اطاعت کول د هغه لپاره د هغه د ازادۍ مینې په پرتله خورا مهم و: د قانون اطاعت کول د هغه وجدان اطاعت کولو په پرتله خورا مهم و.

د هغه د خپل ډول دښمن

که هغه په ګري بیور پورې تړلی و، دا د مینې اړیکه نه وه. او هغه لوی شو، هر څومره چې هغه د نورو سپو څخه کرکه درلوده، او هغه د دوی سره په جګړه کې ښه بریالی شو. هغه هیڅکله خپل څواک ضایع نکړ، او دوی هیڅ کله نشو کولی هغه له پښو وغورځوي. هغه د دوی په پرتله ګړندی و، نو هغه مخکې لدې چې دوی پرې پوه شي برید وکړ او مخکې لدې چې دوی هغه بیرته وخوري وتلی و. په بیله بیا د سړو خندا لپاره د هغه دوامداره نفرت، هغه د خلکو یا نورو سپو لخوا لمس کولو څخه نفرت درلود. دې هم هغه په خپلو پښو ګړندی کړ. هغه باید لرې وي، پاک وي، مخکې لدې چې بل بدن هغه ونیسي.

کله چې وایټ فنګ نږدې پنځه کلن و، ګري بیور هغه په بل اوږد سفر کې واخیست، د سلیج ټیم مشر په توګه. وایټ فنګ د میکینزي تر سیند پورې په ټولو کلیو کې د جنګي سپي په توګه وپېژندل شو، او یوکون پورې. په دې کلیو کې یوازې معمول وو، بې ارزښته سپي – دوی په سلګونو جګړو کې د هغه تجربې سره د وایټ فنګ پر وړاندې هیڅ چانس نه‌درلود.

د دوبي په پیل کې دوی فورټ یوکون ته ورسیدل، چیرې چې ګري بیور پلان درلود د ژمي څاروېو ګرم پوټکي وپلوري چې هغه دې ټولو میاشتو ښکار وروسته اوس لاسته راوړي و. دا (۱۸۹۸) وه، د ګولډرش کال، او په زرګونه خلک د فورټ یوکون څخه ګولډ فیلټ ته په لاره وو. ګري بیور ومونده چې هغه کولی شي خپل پوټکي د معمول په پرتله ډیر وپلوري، او د یو ریښتیني هندي په څیر هغه کولی شي د غوره ممکنه قیمت لپاره په صبر سره انتظار وباسي، حتا که دا میاشتې ونیسي. نو هغه د اوږدې مودې لپاره پلانونه جوړول.

دا په فورټ یوکون کې وه چې وایټ فنګ لومړی سپین سړی ولید. سړي په څواک تکیه کوي، او دا ورته روښانه وه چې دا سپین سړي د هندیانو په پرتله خورا پیاوړي وو. حتا د دوی کورونه او د هغوی کلا د هندیانو خیمو څخه پیاوړي ول. ګري بیور د دې سپین پوستو خلکو په مینځ کې د ماشوم په څیر و.

دا ریښتیا دي چې وایټ فنګ یوازې دا شیان احساس کول. لا هم دا داحساس او وجدان له لارې و، د فکر کولو پر ځای، هغه څاروي عمل کوي: نو وایټ فنګ داسې عمل وکړ لکه څنګه چې دا سپین سړي لوی مالکان وو. د ټولو د پاسه، دوی هغه شکمن کړ. چې کوم ناوړه کارونه دوی کولی شي، د کومو نامعلومو دردونو دوی لامل کیدای شي؟ هغه غوښتل چې دوی ووینې، مګر دوی لخوا نه لیدل کیږي، نو د لومړیو څو ساعتونو لپاره هغه په خوندي واټن کې و. بیا هغه ولیدل چې نورو سپیو ته هیڅ زیان ندې رسیدلی کله چې دوی سپینو سړیو ته نږدې وو، نو هغه هم نږدې شو، د دوی د لارو په اړه نور زده کولو لپاره.

هغه ومونده چې یوازې نیم درجن سپین سړي په حقیقت کې په کلا کې ژوند کوي. هر دوه یا درې ورځې، یوه کیښتۍ (خورا په زړه پورې څواک) بانک ته راغله او د څو ساعتونو لپاره ودریده. سپین سړي له کیښتۍ څخه راووت، مګر بیا بیرته ستون شو. داسې بریښي چې دې د سپینو سړیو څخه اخري وي: هلته په زرګونو وو، په نړۍ کې د ټولو هندیانو څخه ډیر، داسې ښکاریده. او لکه څنګه چې ورځې تیریدې، دوی د سیند څخه پورته کیدو ته دوام ورکړ، ودریدل، او بیا سیند ته لاړل او له لید څخه لرې شول.

مګر که سپین سړي ټول څواکمن وای، د هغوی سپي – کوم چې په هر ډول مختلفو شکلونو او اندازو کې راغلي و – بله کیسه وه. له دوی څخه هیڅوک نه پوهیدل چې څنګه جګړه وکړي، او وایټ فنګ ډیر ژر پریکړه وکړه چې دوی ټول نرم او بې وزله دي. دوی په ډیر شور سره هغه ته ورغلل، مګر دا د هغه لپاره هیڅ لوبه نه وه، او ژر به د یو سپین سړي سپی په خټو کې مړ شي، او د پاټې هندي ډلې لخوا ټوټې ټوټې شي. غوره سپورت د سپو سره و چې له کیښتیو څخه راوتل. وایټ فنګ د سیند په غاړه د دوی انتظار کاوه. د سوبل له نرمې نړۍ څخه راځي، دوی سمدستي او په وجداني ډول هغه د ځنګلي حیوان په توګه وپېژنده، او دوی برید وکړ.

مګر وایټ فنګ هوښیار و، او د ډلې ریښتښنی غړی نه و. هر څومره ژر چې د هغه وژونکې برخه فعاله شوه، هغه لرې لاړ، او پریښودل چې نور ووهل شي – او حتا په ډزو – د سپیو د قهرو مالکینو لخوا. هغه د نورو ټولو سپو دښمن و: هغه جنګ وکړ او یو څه یې ووژل، بیا هغه نورو ته اجازه ورکړه چې د هغه د جګړې پړه په غاړه واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی مالک

سختو سرېو چې په فورټ یوکون کې اوسیدل وایټ فنګ ته کتل چې د سوېل نرم سپي یې له مینځه ورل، او دوی دا هم ولیدل چې هغه په څومره هوښیارۍ سره اداره کوي چې ستونزې ته ورنشي. د ټولو د پاسه، یو سړي له سپورت څخه خوند اخیست. کله چې یوه کیښتۍ راورسیده، هغه لومړی و چې بانک ته ورغی تر څو په کار کې وایټ فنګ وګوري: او کله چې ختم شو، هغه بیرته کلا ته راستون شو، مخ یې له درده ډک دی. خیښې وختونه، کله چې یو سپی د وایټ فنګ د غاښونو لاندې شو، دا سړی پورته شو او په خوښۍ یې چیغې کړې.

هغه په کلا کې د نورو سړو لخوا بیوټي سمیت نومول شوی و. هیڅوک د هغه اصلي نوم نه پیژني: مګر دوی هغه ته بیوټي ویل ځکه چې دا د هغه څه برعکس و. هغه خورا بدرنګ و. نه یوازې هغه په بهر کې بدرنګ و، مګر د هغه شخصیت هم بد و: هغه د یو ظالم ذهن او تاوتریخوالي زړه لرونکی و.

دا هغه سړی و چې وایټ فنګ ته یې کتل، د هغه په زړورتیا خوښ و، او غوښتل یې چې هغه خپل کړي. هغه ډیری وخت هڅه کوله چې له لیوه سره ملګرتیا وکړي، مګر وایټ فنګ غوښتل د هغه سره هیڅ ونه کړي. هغه دا سړی نه خوښاوه: د هغه احساس خراب او غلط و. نامعلوم حواس و چې ساده ځاروېو هغه ته د بیوټي بدوالي خبرداری ورکاوه.

وایټ فنګ د ګري بیور خیمې خواته و کله چې بیوټي سمیت لومړی ده سره ولیدل. هغه ویده و کله چې بیوټي راورسیده، مګر هغه را پورته شو، د ریښتیني لیوه په څېر، هغه یو څه لرې لاړ، چیرې چې هغه ولیدل شي مګر لمس نشي. هغه نه پوهیده چې دوه سړو په ګډه څه وویل، مګر یو ځل بیوټي ورته اشاره وکړه، او وایټ فنګ چیغې کړې، لکه څنګه چې لاس یې د لمس کولو په حال کې وه. سړي بد وخندل.

ګري بیور د لیوه پلورولو څخه انکار وکړ. هغه بډای شوی و چې د خپل ځارویو پوټکي یې وپلورول، او هغه هیڅ شي ته اړتیا نه درلوده. او وایټ فنګ ارزښتناکه وه: هغه تر ټولو قوي سلیج سپی و چې ګري بیور درلود، او غوره ټیم مشر. هغه په څېر هیڅ سپی نه و. هغه جګړه کولی شي: هغه نور سپي په اسانۍ سره وژل لکه څنګه چې نارینه حشرات وژني. (د بیوټي سمیت سترګې روښانه شوې کله چې ګري بیور دا وویل، او هغه خپلې نازکې شونډې وڅټلې.) نه، وایټ فنګ په هیڅ قیمت د پلورلو وړ نه و.

مګر بیوټي سمیت د هندیانو لارې پیژني. هغه ډیر ځله ګري بیور څخه لیدنه وکړه، او د هغه د کوټ لاندې پټ کې همیشه یو یا دوه تور بوتله و. د ویسکي یو راز دا دی چې څومره چې تاسو څښئ، هغومره به تاسو غواړئ. ډیر وخت د مخه، ګري بیور پیسې نه درلودې، او هیڅ شی هم د پلورولو لپاره پاتې نه و: هر څه په ویسکي باندې لاړل. ټول هغه د هغه تنده وه. بیا بیوټي سمیت یو ځل بیا د وایټ فنګ اخیستلو په اړه خبرې وکړې، مګر دا ځل وراندیز شوې قیمت په بوتلونو باندې و، په ډالرو نه و، او د ګري بیور غوږونه اوریدلو ته ډیر لیوال وو.

په پای کې، ګري بیور وویل: که تاسو یې نیولی شئ، تاسو کولی شئ هغه ولرئ.

بوتلونه ورکړل شول، مګر دوه ورځې وروسته بیوټي سمیت بیرته راغی. هغه وویل: تاسو هغه ونیسئ.

نو وایټ فنګ د ګري بیور خیمې ته راستون شو، ګري بیور هغه وتړلو او په انتظار ناست و، او د ویسکي بوتل څخه یې څښل. کله چې وایټ فنګ له خیمې بهر د پښو غږ واورید، هغه چې کله وپیژنده په چیغو شو. بیوټي سمیت ولاړ و او یو لاس یې وایټ فنګ ته وغځوه. مګر بیوټي، په ویره او قهر کې و، خپل لاس یې ډیر ژر شاته کړ. ګري بیور وایټ فنګ سر ته وواهه، او وایټ فنګ پریوت.

هغه ولیدل چې سپین سړی خیمه پریږدي او په یو لاس کې د لرګي درنې ټوټې سره بیرته راځي: هغه ولیدل چې ګري بیور سپین سړي ته رسۍ ورکوي. سپین سړي په تګ پیل وکړ، او رسۍ کلکه شوه. ګري بیور هغه وواهه تر هغه چې هغه را پورته شو او سپین سړی یې تعقیب کړ، چا هغه د کلا په لور راواړوه، د لرګي ټوټې سره تل چمتو و.

سپین سړي هغه وتړلو او د شپې کور ته لاړ. وایټ فنګ لږ وخت انتظار وکړ، او بیا یې په ساده ډول رسۍ پرې کړه او د ګري بیور خیمې ته راستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سهار کې، هماغه شی بیا پیښ شو. مګر دا ځل سرې چرم کاروي، رسۍ نه: او دا ځل بیوټي سمیت خپل لرګی او څټک کاروي. دا وهل د هغه څخه ډېر لرې و چې وایټ فنګ په تیرو وختونو کې تجربه کړي و، کله چې هغه ځوان و. بیوټي سمیت د لیوه وهلو څخه خوند واخیست. هغه ظالم و په دې ډول چې بزګران ظالمان دي: د نورو کړکې ورړ، او دومره ضغیف و چې له دوی څخه خپل انتقام واخلي، هغه کمزوروېو ځاروېو ته زیان رسولو څخه خوند اخیستلو.

وایټ فنګ پوهیده چې بیوټي ولې هغه واهه. داسې بریښي چې د هغه مالک هیله وي چې هغه باید د دې سپین سړي سره لاړ شي. مګر له دې هر څه وروسته، هغه احساس وکړ چې هغه ګري بیور پورې اړه لري، دې لیوني سپین مالک پورې اړه نلري. چرم د هغه د غاښونو تیزوالي لپاره دومره قوي نه و، او په هغه شپه هغه بیرته ګري بیور ته راستون شو.

هغه وهل چې هغه په سهار کې د بیوټي سمیت څخه ترلاسه کړل یو ضعیف سپی به یې وژلی وای. لکه څنګه چې وه، بیوټي باید یو ساعت انتظار وباسي مخکې لدې چې هغه قلعې څخه وایټ فنګ راوباسي. هغه د فلزي زنځیر سره تړل شوی و چې هغه نشي کولی حتا د خپلې قوي خولې او غاښونو سره مات کړي، او هغه هیڅکله ونه لیدل چې ګري بیور څو ورځې وروسته رخصت شو، کله چې د هغه ویسکې پای ته ورسیده او د هغه وروستۍ پیسې لاړې. ګري بیور شاید یو سخت سړی و، مګر اوس وایټ فنګ په یوکون کې پاتې و، د هغه چا په لاس کې چې بد و، او له نیمایې ډېر لیونۍ. مګر ځاروي د لیونتوب په اړه هیڅ نه پوهیږي. وایټ فنګ ته، بیوټي سمیت په ساده ډول یو ویرونکې مالک و، د هر چا کوچنۍ هیله دا وي چې هغه یې باید اطاعت وکړي، یا هغه په ظالمانه توګه مجازات شي.

د نفرت وخت

د لیوني مالک په واک کې، وایټ فنګ په خپله لیونی شو. هغه په زنځیرونو تړل شوی و، د قلعې شاته په پنجره کې بند و، او بیوټي به هره ورځ د هغه د ناخوښۍ لیدو او په هغه باندې خندا کولو لپاره راتلو. سپین سړي ډېر ژر په وایټ فنګ باندې خندا کول بند کړل، او هغه وپوهیده چې هغه په هره لیدنه کې په هغه ملنډې وهي. وایټ فنګ وهل شوې وه او، د تیښتې توان یې ندرلود، وحشت یې وهل شوې و، لیونی او سخت.

هغه د خپل ډول دښمن و، مګر اوس هغه د ټولو شیانو دښمن شو. نفرت د هغه ټول ژوند و. هغه د پنجرې څخه نفرت درلود چې د هغه زندان و: هغه له هغو سړو څخه کرکه درلوده چې هلته ورته د لیدو لپاره راتلل، او سپیو چې دې یې ځارلو: او تر هر څه د مخه هغه د بیوټي سمیت څخه نفرت درلود.

مګر بیوټي سمیت د هغه د کارونو لپاره یوه موخه وه. یوه ورځ یو شمیر سړي راغلل او د وایټ فنګ پنجرې شاوخوا ودریدل، او بیوټي سمیت ننوت، لاس یې وروغځاوه. هغه وایټ فنګ ونیو او ژر یې پریښود، دروازه یې بنده کړه. په نهایت کې، وایټ فنګ د هغه په پنجره کې شاوخوا وګرځیدو، بې ګټې هڅه یې وکړه چې بهر سړیو ته ورسیږي، تر څو د هغوې بدنونه غوڅ کړي، تر څو د درد لامل شي... هغه په زړه پورې لیدنه وه: پنځه فوټه اوږد، او په اوږه دوه نیم فوټه لوړ، معمولاً، هغه د لیوانو په پرتله درونډ او قوي و، ځکه چې مور یې نیمایې سپې وه. هغه د جنګ ژوندې ماشین و.

مګر یو څه غیر معمولي پیښیدل. د پنجرې دروازه بیا خلاصه شوه. وایټ فنګ وځنډید، ګورو چې څه به پیښ شي. بیا یو لوی سپی دننه واچول شو، او دروازه په چټکۍ سره وتړل شوه. دلته یو څه و چې انتقام یې اخیسته: دلته یو څه و چې د هغه نفرت کولی شي غاښونه دننه کړي. هغه دننه شو او د هغه سپي قفس یې خلاص کړ. سپی، په خپل وار، چیغې کړې او په وایټ فنګ یې ور منډه کړه: مګر وایټ فنګ هلته، دلته او هلته تلو، همیشه د سپي د غاښونو د سزا څخه تښتیدو.

بهر سړي د خوښۍ چیغې وکړي، او بیوټي سمیت دومره خوښ و چې هغه پورته او ښکته ټوپونه وهل. د پیل څخه د سپي لپاره هیڅ امید شتون ندرلود. په پای کې، بیوټي دننه لاړ او وایټ فنګ یې په لرګي وواهه تر څو لرې لاړ شي پداسې حال کې چې د سپي ژوندې بدن رایستل شوې و. بیا پیسې لاس څخه بدلې شوې – د نورو نارینو لاسونو څخه د بیوټي سمیت لاسونو ته.

وایټ فنګ هغه وختونو ته سترګې په لار وکله چې سړي ټول د هغه پنجرې ته راغلل. دا د جګړې معنا لري، او دا یوازینۍ لار وه چې هغه لا هم کولی شول په ځان کې د ژوند ځواک تجربه کړي. زنداني، نفرت کول زده کړل، هغه کولی شي د بل سپي ژوند په نیولو سره دا زیان پوره کړي. بیوټي سمیت د وایټ فنګ په ځواک ښه پوهیده، ځکه چې هغه تل ګټونکې و. یو ځل، درې سپي یې یو په بل

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې بدل کړل: او یو ځل یو بشپړ بالغ شوې لیوه، په ځنګل کې ونیول شو، د پنجرې د دروازې له لارې واچول شو. تر ټولو ناوړه جګړه هغه وه کله چې هغه په ورته وخت کې دوه سپي ونیول: هغه دواړه ووژل، مګر پخپله د دې په کولو سره نیم وژل شوې و.

په مني کې، بیوټي سمیت ځمکې ته د سفر لپاره په کیښتۍ کې وایټ فنګ واخیست. وایټ فنګ د (جنګي لیوه) په نوم پیژندل کیده هر چیرې چې دوی تلل، او د هغه پنجره معمولاً د خلکو لخوا محاصره وه. هغه په هغوې چیغې کړې کله چې دوی هغه په لرګیو وهلو، ولې هغه باید له دوی څخه نفرت ونه کړي؟ هغه هیڅکله له ځانه دا پوښتنه ونه کړه. هغه یوازې نفرت پیژني، او هغه پکې ورک شو. د هغه ژوند دوزخ و.

هر چیرې چې کیښتۍ ځمکې ته رسیده، هغه په خپله پنجره کې د جنګي لیوه په توګه ښودل کیده: او که بیوټي سمیت وکولی شي دا تنظیم کړي، هغه هم جګړه درلوده. هغه د شپې لخوا د ښار څخه څو میله لرې ځنګل ته یوړل شو، نو سیمیزو پولیسو هغه ونه موند: او بیا، کله چې سهار شو، هغه جګړه وکړه.

نور سپي مړه شول. وایټ فنګ هیڅ کله ماتې نه پیژني. د لیپ لیپ او هندي ډلې سره د هغه لومړنیو درسونو هغه ته ښه خدمت وکړ. لکه څنګه چې وخت تیر شو، د بیوټي سمیت لپاره دا سخته شوه چې د وایټ فنګ لپاره د جګړو تنظیم وکړي، ځکه چې هیڅوک چمتو نه و چې خپل سپي د هغه پر وړاندې وجنګوي.

او بیا ټیم کینین راورسید، د لومړي بلډوګ سره چې د منجمد شمال لویدیز څخه ښکاریده. د یوې اونۍ لپاره، د بلډوګ او لیوه ترمینځ راتلونکې جګړه د هر چا په شونډو وه.

سخت مرګ

بیوټي سمیت د هغه له غاړې څخه زنځیر واخیست او شاته شو. یو ځل، وایټ فنګ سمدستي برید ونکړ. هغه ولاړ و، غوږونه یې پورته کړل، د هغه په مخ کې عجیب ځناور و. هغه دا ډول سپې په بشپړ ډول نه پیژني. ټیم کینین بلډوګ مخ ته واړوه او ویې ویل: لاړ شه! بلډوګ په خپلو لنډو پښو ورو ورو د حلقې مرکز ته روان شو. هغه یو تم ځاې ته راغی او وایټ فنګ ته یې وکتل.

د خلکو څخه چیغې وې: راوړې نیسه، چیروکي! هغه وخوره!

مګر چیروکي جنګ ته لیوال نه ښکاري. هغه نه ویریده، مګر سست و. او هغه د هغه ډول ښارویو سره مبارزې کولو کې عادت نه و چې هغه لیدلي نه و: هغه د دوی په تمه و چې ریښتینې سپی راوړي.

ټیم کینین مرکز ته ننوت او خپل سپي ته ټیټ شو. د هغه په غوږ کې یو څه وخندیدو. هر څه چې وو، دې هغه پایله درلوده چې هغه غوښتل. بلډوګ چیغې پیل کړې.

دا په وایټ فنګ باندې د اغیزې پرته بل هیڅ نه و. د هغه په غاړه او اوږو ویښتان ودریدل. په چیروکي باندې د وروستي فشار سره، ټیم کینین بیرته شاته شو. چیروکي په خپلو لنډو، ښکرورو پښو مخکې ځي.

بیا وایټ فنګ حمله وکړه. د حیرانتیا او ستاینې چیغې د برید په سرعت له خلکو څخه پورته شوې. د بلډوګ د غوږ تر شا وینه ولیدل شوه چې د هغه په غاړه کې د زخم څخه وه. مګر هغه غږ ونه کړ. هغه یوازې مخ واړوه او وایټ فنګ یې تعقیب کړ.

د وایټ فنګ ګړندۍ توب او د چیروکي ټینګښت خلک نور هم وځورول. د پیسو د لوی او لوی مقدار ژمنه شوې وه. بیا، وایټ فنګ حمله وکړه، او بیا دا واری هغه د سپي لخوا ناڅاپي دفع شو: او لا هم د هغه عجیب دښمن د حلقې شاوخوا هغه تعقیب کاوه، ورو نه و، مګر داسې بریښې چې ګړندۍ هم نه وي، او د نه منلو هدف سره. د بلډوګ هر حرکت د دې هدف احساس سره په نښه شوې و. وایټ فنګ حیران و. دا سپی نرم و، او په اسانۍ سره وینه کیدو، مګر دا دومره لنډ و چې نشو یې کولې د هغه غاړې ته ورسیږي: ده خپله سزا په خاموشۍ سره واخیسته، او دا نشي بندیدلی. چیروکي هم حیران شو: هغه په تیرو وختونو کې یوازې د نورو بلډوګونو سره مبارزه کړې وه، او د وایټ فنګ ګړندي په مقابل کې نه و جنګیدلی، یا هغې لارې ته چې هغه فاصله وساتله او د وهلو وروسته کلک نه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت تېر شو. د چېروکي د بدن له درجن ژورو ټپونو او شل کوچنیو ټپونو څخه وینه بهیده: غوږونه یې ټوټې ټوټې شول. وایټ فنګ لا هم زیانمن شوی و.

یو ځل بیا وایټ فنګ هڅه وکړه چې بل سپی له پښو وغورځوي، مګر هغه تل ناکام شو: بلډوګ خورا لنډ و. اوس هغه ډېر ځله هڅه وکړه. د هغه د حملې ځواک هغه د چېروکي بدن ته ورساوه، او هغه د بلډوګ بلې خوا ته په ډېره درنه ځمکه ولوید. د خپل جنګ په تاریخ کې د لومړي ځل لپاره، سړیو د هغه له پښو لاندې وایټ فنګ ولید.

چېروکي هیڅ وخت ضایع نکړ. هغه ګړندی راوګرځید تر څو د وایټ فنګ ستونی ونیسي: مګر وایټ فنګ لا د مخه د هغه پښو ته رسیدلی و، نو بلډوګ یوازې اصلي ستونی له لاسه ورکړې، او وایټ فنګ یې سینې ته سخت وواهه.

د بلډوګ د خولې ناوړه جال وایټ فنګ پورې وتړل شو. هر څه یې چې وکړل، هغه نشو کولی چېروکي وتړي. هغه تل د بل ځاروي د لمس کولو څخه نفرت درلود، او دلته یو هغه و چې هغه نشي ماتولی. دا د هغه په پنجره کې د اوسیدو په څېر و، یوازې بد. هغه لیونی شو. ګرد چاپېره یې منډې وهلې، چېروکي، خپل سر وښوراوه تر څو د خپل ناوړه دښمن څخه د خلاصون هڅه وکړي. چېروکي یوازې ودرید.

په نهایت کې، وایټ فنګ ستړی شو: هغه نه غوښتل نوره جګړه وکړي. ولې باید جګړه وکړي؟ هیڅ شی هغه نه شو کولی. هغه تر یوې اندازه په خپل ځنګ کې پروت و، هڅه کوي د هغه ساه ونیسي. چېروکي فرصت ترلاسه کړ چې خپل غاښونه د وایټ فنګ ستوني ته نږدې کړي.

داسې ښکاري چې جګړه پای ته رسیدلې: مګر بیوټي سمیت د هڅولو لپاره یو بل چل درلود. هغه په حلقه کې قدم کیښود، په خپلې ګوتې یې وایټ فنګ ته اشاره وکړه او په خندا یې پیل وکړ. دې هغه تاثیر درلود چې هغه غوښتل. وایټ فنګ د بلډوګ د غاړې په شا حمله وکړه، کوم چې د هغه د بدن یوازینی برخه وه چې هغه یې له پښو غورځولو، او په ورته وخت کې هغه هڅه وکړه خپلو پښو ته ورسیږي.

مګر دې هیڅ ګټه نه درلوده. هغه کولی شي بلډوګ ته زیان ورسوي او لاړ شي، مګر هغه نشو کولی له سخت مرګ څخه خلاص شي. یو ځل بیا هغه راښکته شو، په بشپړ ډول ستړی شوی: او بیا بلډوګ وتوانیده د وایټ فنګ ستوني ته نږدې حرکت وکړي.

په ګڼه کونه کې هغه سړیو چې په وایټ فنګ پیسې لګولې وې اوس خاموش او خپه وو، پداسې حال کې چې بل په خوښۍ چیغې وهلې. دا ټول به اوس په څو دقیقو کې پای ته ورسیږي. سړي د سلیج څخه غږ واورید، د پولیسو له ویرې، مګر دا یوازې دوه سړي وو چې د ځنګل څخه تیریدل.

اوس وایټ فنګ مرګ ته ډېر نږدې و. یو څه د بیوټي سمیت دننه مات شول او هغه په بشپړ ډول لیونی شو. هغه هغه ځای ته ورغی چې سپي پکې وو – هغه ځوک چې مړ کیږي، بل لا هم سخت دې – او په وایټ فنګ یې په زوره وهل پیل کړل، چیغې یې وهلې چې پورته شه.

په هغه وخت کې، د سپیو سلیج څخه یو اجنبي د نارینه وو په حلقه کې قدم کیښود او بیوټي سمیت یې په مخ وواهه.

ژغورل

بیوټي سمیت ځمکې ته وغورځید، او اجنبي د خلکو په لور وګرځید او چیغې یې کړې، تاسې بزدلان یاست! تاسې ځاروي یاست!

هغه په غوسه و – لکه د بیوټي سمیت په څېر غوسه، مګر د دې توپیر سره چې هغه لیونی نه و. سمیت ځان له ځمکې پورته کړ او د اجنبي په لور روان شو: مګر، نه پوهیږم چې بیوټي څومره بزدل و، اجنبي د برید څخه ویره درلوده او په ساده ډول یې بیا وواهه. دا ځل بیوټي سمیت پریکړه وکړه چې د واورې ځمکه د هغه لپاره تر ټولو خوندي ځای و، او هغه هلته پاتې شو.

اجنبي یوه ځوان سړي ته وویل: میټ، راشه. دلته ما سره مرسته وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی دوه سپو ته ودریدل او هغه یې وکړه چې دوی جلا کړي، مګر دا یې ګټې وه: او حتا لکه څنګه چې دوی هغه کوله، چیروکي خپل وژونکي هدف ته یو څه نږدې و. د دوی هیڅ وهل نشي کولی بلډوګ جدا کړي. دا د هغه کار او رضایت و. هغه باید ولې هغه پریږدي؟

په پای کې میټ وویل: ښاغلي سکاټ، دا ښه نده.

سکاټ وویل: موږ به پدې اړه وګورو، او ټوپک یې راواخیست.

هغه د دې سره د سپي خوله خلاصولو هڅه پیل کړه.

ټیم کینین د شکایت کولو لپاره مخ په وړاندې روان شو. هغه وویل: دا مه کوه، اجنبي.

سکاټ وپوښتل: ستاسو سپی دی؟

هو.

بیا نو، دوی جلا کړئ، ایا تاسو به یې جلا نکړې؟

کینین په ورو وویل: ښه، اجنبي، دا یو چل دې چې ما هیڅکله ندې زده کړې – چې څنګه د بلډوګ سختوالی ودروم.

سکاټ وویل: بیا نو، اجازه راکړئ چې په هغه ورشم.

ورو، په یو وخت کې لږ څه، د بلډوګ خوله په خلاصیدو شوه. سکاټ امر وکړ: اوس! او میټ هغه له وایټ فنګ څخه لرې کړ او هغه یې خپل مالک ته وسپاره. کینین هغه لرې کړ او خلکو هم تلل پیل کړل. سکاټ دوی د سپي جنګولو څخه د خوند اخیستلو له امله بې عزته کړل.

وایټ فنګ څو ځله هڅه وکړه چې پورته شي، مګر هر ځل بیرته ځمکې ته وغورځیده. هغه هلته پروت و پداسې حال کې چې خوله یې خلاصه وه او ژبه یې زړیدلې وه. میټ هغه معاینه کړ او ویې ویل چې هغه به ژوند وکړي – یوازې.

ویډین سکاټ وپوښتل: د سپي لګښت څومره دې، میټ؟

میټ ځواب ورکړ: شاوخوا درې سوه ډالر.

او د دې لپاره څومره، تاسو فکر کوئ؟

نیمایې، زه وایم.

سکاټ بیوټي سمیت ته راتاو شو، څوک چې تر دې دمه ولاړ و. هغه وویل: ته ګوره، زه چمتو یم چې تاسو ته د دې سپي لپاره یوسلو او پنځوس ډالر درکړم.

سمیت وویل: مګر زه هغه نه خرڅوم.

سکاټ وویل: هو، ته یې کوي، او پیسې یې ورکړې. تاسو باید دا سپې ونه لرئ – تلسو په خپله حیوان یاست.

یو وحشي

ویډین سکاټ وویل: دا نا امیدي ده، هغه د خپل کور په چوکۍ ناست و او میټ ته یې وکتل، څوک یوازې موافق دي.

په ګډه دوی وایټ فنګ ته وکتل، هغه چیغې وهلې، ځان ژغورلو هڅه یې کوله تر څو نارینه وو ته ورسیږي او د ټولو ژوندیو شیانو څخه د هغه نفرت پوره کړي.

سکاټ وویل: دا لیوه ده، او دا به تل ځنګلي وي.

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

میټ ځواب ورکړ: اوه، زه په دې نه پوهیږم. ممکن په هغه کې ډیر سپي وي. مګر یو شې دې چې زه یې د ډاډ لپاره پیژنم.

هغه ودرید او په پوهه یې سر وخوځاوه.

سکاټ وپوښتل: ښه، دا څه شې دي چې تاسو پرې پوهیږئ؟

که هغه لیوه وي یا سپې. هغه تل ځنګلي نه دې. د هغه په سینه کې د سلیج نښې دي.

سکاټ له نږدې وکتل، مګر له خوندي واټن څخه. هغه وویل: تاسو سم یاست، میټ. هغه مخکې لدې چې بیوټي سمیت هغه تر لاسه کړي یو سلیج سپی و.

نو هغه کولی شي یو ځل بیا سلیج سپی شي.

هو، مګر موږ هغه سره دوه اونۍ تیرې کړي، سکاټ روان شو، او که څه هم، هغه د پخوا په پرتله اوس غلې شو.

میټ سپارښتنه وکړه: چانس ورکړئ، تاسو باید هغه د یو څه وخت لپاره ازاد پریږدئ.

سکاټ د یوې شیبې لپاره فکر وکړ او بیا یې وویل: مخته لاړ شه. ده هغه وکړ.

میټ په زنځیر تړلي سپي ته ورغې په لاس کې لرګی و. هغه وویل: ښه. هغه احمق ندې. هغه په لرګي کې سترګې نیولې وې. هغه زنځیر خلاص کړ.

وایټ فنګ په سختۍ باور وکړ چې هغه ازاد دې. هغه په میاشتو میاشتو ازاد نه و، د هر وخت لپاره چې هغه د بیوټي سمیت سره و. نو هغه مشکوک و. ایا دا دې سپینو سړیو نوې چل و؟ هغه ورو ورو له دوی څخه لرې شو، تر څو وګوري چې څه پیښیږي. هیڅ ونه شول، نو هغه بیرته راستون شو.

سکاټ وپوښتل: هغه به نه تښتي؟

میټ ځواب ورکړ: شاید، دا د موندلو یوازینی لار وه.

سکاټ په نرمۍ وویل: خراب شی، چې ټول هغه ته اړتیا لري یو څه مهربانۍ ده.

هغه هغه ته د غوښې یوه ټوټه وغورځوله. یو له سلیج سپیانو څخه، چې ماچور نومیده، د غوښې تر لاسه کولو هڅه وکړه – مګر وایټ فنګ هغه لومړې تر لاسه کړه، او د هغه په ستوني یې خوله ولګوله. بیا هغه د غوښې لپاره چیغې کړې. سپي چیغې کړې او د پورته کیدو هڅه یې وکړه، مګر د هغه په ستوني کې د زخم څخه وینه وبهیده، په پراخه حلقه کې واوره په سور رنګ بدله شوه.

میټ ناڅاپه په قهر شو او هڅه یې وکړه چې وایټ فنګ ووهي. هغه په درد سره شاته شو او چیغې یې کړې، هغه ما په ماشومتوب کې موندلې وا!

سکاټ جدي ښکاریده. هغه وویل: دلته یوازې یو شې دی چې ویې کړو، او هغه کور ته ننوت.

میټ وویل: نه، صبر وکړه، کله چې سکاټ د خپل ټوپک سره بیرته راووت. هغه لیوه د دوزخ له لارې تیریږي. او ماچور په غلطه وه: دا د هغه غوښه نه وه. او زه باید د هغه د وهلو هڅه ونه کړم، ځکه چې هغه غلط نه و، د هغه د ژوند د قوانینو مطابق.

سکاټ وویل: دا به معقوله وي چې هغه ووژني، هغه نشي کولی دلته ژوند وکړي، او هغه دلته ځای نلري، مګر زه نه غواړم هغه ووژنم... سمه ده، موږ به هغه ته چانس ورکړو. موږ به هغه خلاص پریږدو او وبه ګورو چې هغه څه مهرباني کولی شي.

هغه خپل ټوپک لرې کړ، او وې لیدل چې وایټ فنګ سمدستي غوږونه پورته کړل او هر حرکت یې د سترګو سره تعقیبولو، د هر څه لپاره چمتو. وایټ فنګ اوس نوره هم مشکوک شو: هغه پوهیده چې دا د هغه لپاره د قانون خلاف و چې د مالک سپی ووژني او پخپله یو سپی ووهي. هغه ډاډه و، له تیر تجربو څخه، چې سزا به واخلي. هغه نه پوهیده چې دا ځنګه مهرباني وه.

سکاټ او میټ هغه ولید چې ټوپک ته یې کتل. یوازې د دې لیدو لپاره چې څه پیښیږي، سکاټ ټوپک د وایټ فنګ په لور ونیو. وایټ فنګ چیغې کړې، او چیغو وهلو ته یې دوام ورکړ تر څو چې ټوپک بیرته لرې شو. هر کله ټوپک د نظر لاندې و، وایټ فنګ ورته کتل، د بل هر څه په پرتله.

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نهایت کې، دوی یو بل ته وکتل او سر یې وخوځاوه. میټ وویل: ښاغلې سکاټ، زه تاسو سره موافق یم، دا لیوه د ډزو کولو لپاره خورا هوښیار دی.

د مینې مالک

په راتلونکې ورځ، ویډن سکاټ وایټ فنګ ته د خپلو نویو درسونو ورکول پیل کړل. وایټ فنګ لیدل چې ویډین سکات نږدې راځي، او چیغې یې کړې چې وښيې هغه به هیڅاته اجازه ورنکړي چې هغه ته سزا ورکړي: هغه د ځنډیدلی سزا په اړه پوهیده، دا هغه څه دي چې هغه فکر کاوه اوس پیښیږي.

سړی یو څو فوټه لرې کیناست. وایټ فنګ پدې کې هیڅ خطرناک څه ونه لیدل: مالکان د سزا ورکولو لپاره په خپلو پښو دریږي. او دې سړي هیڅ څټک ندرلود، لرګې یې ندرلود، ټوپک یې ندرلود. او سربیره پر دې، هغه په خپله ازاد و: هغه په زنځیرونو تړل شوې نه و یا په زندان کې بند نه و. نو هغه کولی شي وتښتي پداسې حال کې چې مالک هغه ته سزا ورکړي. په عین حال کې، هغه به انتظار وکړي.

سړي د اوږدې مودې لپاره هیڅ ونه کړل: هغه یوازې هلته ناست و. بیا یې خبرې پیل کړې. وایټ فنګ چیغې پیل کړې، مګر سړي حرکت ونه کړ، او د هغه غږ قهر نه و. هغه وایټ فنګ سره په داسې ډول خبرې وکړې چې په بشپړ ډول نوې وې. هغه نرمۍ خبرې وکړې، د نرمۍ سره یې وایټ فنګ لمس کړ. وایټ فنګ پدې مالک د باور احساس پیدا کړ. د هغې ټولې سختې تجربه کولو وروسته، هغه ځان خوندي احساس کړ.

سړی راپورته شو او کور ته لاړ. ډیر ژر هغه بیرته راستون شو او بیا په هماغه ځای کې کیناست. دا ځل د هغه په کې د غوښې یوه ټوټه وه. وایټ فنګ خپل غوږونه پورته کړل، خو حرکت یې ونه کړ. هغه شک وکړ چې دا یو چل دی.

په نهایت کې، سړي غوښه په واوره کې د وایټ فنګ مخې ته وغورځوله. وایټ فنګ هغه بوی کړه، تل یې په مالک کې سترګې نیولې وې. هیڅ پیښ نشول او غوښه یې ښه بوي کړه. هغه هغه وخوړه. لا هم څه ونه شول. او دا څه وه؟ سړي یوه بله غوښه وړاندیز کړه.

سړي څو ځله وایټ فنګ ته غوښه وغورځوله، او بیا یې د بلې ټوټې له غورځولو ډډه وکړه. ورو او په احتیاط سره، وایټ فنګ نږدې شو، په چیغو یې اخطار ورکړ. هغه غوښه د مالک له لاسه واخیسته. تر اوسه یې هیڅ سزا ورنکړه. سپین مالک یوازې نرمۍ خبرې کولې، په مهربانۍ سره.

او د مالک لاس راښکته شو – مګر حتا دا اوس د سزا لپاره نه و. لاس یې د وایټ فنګ په سر باندې تیر کړ، او مالک په خاموشۍ سره خبرو ته دوام ورکړ. وایټ فنګ لاس خوګ نکړ، ځکه چې ناخوښ نه و: هغه انتظار ته دوام ورکړ.

دا د وایټ فنګ لپاره د پای پیل و – د هغه د زوړ ژوند پای. ورځ په ورځ، هغه د سکاټ ډیر باور ترلاسه کړ او هغه ته یې اجازه ورکړه چې هغه ډیر لمس کړي: د هغه ویره چې د خلکو د لمس کولو څخه وه په ختمیدو وه. هغه هیڅکله د سکاټ په لاس کې چیغې وهل بند نه کړل، مګر په نهایت کې د هغه چیغې پدې کې د خوښۍ غږ درلود پداسې حال کې چې سکاټ په هغه لاس ایښې و. شاید یوازې سکاټ کولی شي د دې نوي غږ او اخطار یا قهر معمول غږ ترمینځ توپیر واوري. ورو، امکانات چې په وایټ فنګ کې ژور پټ شوي وو، تقریباً په هغه کې مړه شوي وو، ویښ شول او حرکت یې پیل کړ. یو لدې امکاناتو څخه مینه وه.

مینه په یوه ورځ نه پیښیږي. وایټ فنګ لومړۍ خوښول زده کړل، او مینه د خوښولو څخه راووته. هغه ونه تښتید، که څه هم هغه یې هیڅکله نه و تړلی، ځکه چې هغه دا مالک خوښ کړ. هغه باید یو مالک ولري، او دا یقیناً د بیوټي سمیت او هغه پنجرې څخه غوره و.

د دې مالک خدمت کولو لپاره، وایټ فنګ د هغه ځارونکې سپی شو، او د هغه د دفاع مسولیت یې په غاړه واخیست او دا ټول د هغه و. هغه د غلو له احتیاط څخه د ملګرو ثابتو قدمونو پیژندل زده کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پسرلي کې، سکاټ باید سوداګرۍ ته لاړ شي. وایټ فنګ ګوري چې یوه ورځ د مینې مالک ناڅاپه نه و. په ژوند کې د لومړي ځل لپاره، هغه ناروغه شو. هغه نه خوړل او نه یې کار کولو. میټ باید هغه کور ته راولي.

کله چې سکاټ د څو ورځو وروسته بیرته راستون شو، وایټ فنګ د هغه مشهور قدمونه واوریدل او واقعاً د هغه سره لیدو ته لاړ. هغه مخکې سکاټ ته اجازه ورکړې وه چې هغه ته نږدې راشي: مګر دا لومړۍ ځل و چې هغه پخپله د سکاټ سره لیدو ته لاړ. د وایټ فنګ سترګو کې نوې بڼه وه: یو څه د اسراره ډک احساس د هغه دننه څخه راوتلې و او د هغه په سترګو کې د رڼا په څیر ځلیدونکې و. د مینې خدای بیرته راغی.

جنوب ته

دا په هوا کې وه. په داسې لارو چې دوی یې تصور هم نشو کولی، دوو سړیو وایټ فنګ ته د راتلونکي ناورین خبر ورکړ، ډېر وخت د مخه د لیدو لپاره څه و. که سکاټ په کور کې و، وایټ فنګ به د دروازې لاندې بوي کولو تر څو ډاډ ترلاسه کړي چې هغه لا هم هلته دی.

میټ وویل: زه باور لرم چې لیوه تاسو پورې اړه لري.

په خواب کې سکاټ وویل: زه په کالفرونیا کې د هغه سره څه کولی شم؟ حتا که زه هغه واخلم، هغه به یوازې زما یو څو ګاونډي سپي ووژني او دا به د هغه پای وي.

میټ وویل: نه، ته به هیڅکله هغه له ځان سره وانخلې، مګر داسې بریښي چې د هغه سره موافق کیدو پر ځاې د سکاټ ازموینه کوي.

ورته خبرې عامې وې، تر هغه چې میټ وویل: هر څوک به فکر وکړي چې تاسو خپل ذهن نه پیژنئ!

هغه ورځ راغله کله چې وایټ فنګ د سکاټ بسته کول ولیدل: هغه د سکاټ د وروستي سفر په اړه پوهیده چې د دې معنا څه ده. هغه شپه، کله چې دواړه سړي په تیاره کې په خپلو بسترونو کې پراته و. میټ وویل: هغه بیا خپل خواړه پریښودل.

د سکاټ څخه هیڅ ځواب نه و.

میټ دوام ورکړ: هغه لاره چې هغه تیر ځل ونه خوړه، زه به حیران نشم که هغه دا ځل مړ شي.

سکاټ وویل: اوه، چپ شه! تاسو د یوې میرمنې په پرتله بدتر ځئ!

میټ وویل: زه یوازې هغه څه وایم چې تاسو فکر کوئ، او په تیاره کې سکاټ داسې ښکاریده چې هغه په نرمه خندا خندل.

بله ورځ وایټ فنګ حتا نوره هم ارامه وه. د خلاصې دروازې له لارې هغه په فرش باندې سامان لیدل. وروسته بیا، دوه هندیان راورسیدل او ټول سامان یې لرې کړل. وایټ فنګ دوی تعقیب نکړل، ځکه چې د مینې مالک لاهم په کور کې و. د مینې مالک دروازې ته راغې او دننه یې وایټ فنګ ته غږ وکړ.

هغه وویل: تاسو غریب یې. زه ویریږم چې زه باید تاسو پریږدم. زه د تل لپاره ځم، او زه هغه ځاې ته ځم چې تاسو نشې تلی.

بیا په سیند کې د کیښتۍ غږونه شول. میټ وویل: دا د تګ وخت دې.

دوو سړیو وایټ فنګ په کور کې بند کړ او د سیند په لور روان شول. سکاټ وویل: تاسو باید ولیکئ او ماته د لیوه خبر راکړئ.

مګر هلته، د کیښتۍ تر څنګ د سیند په غاړه، وایټ فنګ ناست و.

سکاټ په حیرانتیا وویل: څه ډول...؟ ایا تاسو د مخ دروازه بند کړې وه، میټ؟

میټ وویل: ما یقیناً وکړ.

ژباړن: شبیر نوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکاټ د وایټ فنګ غاړې او سینې ته وکتل. هغه ناڅاپه وویل: وګوره! هغه خپل ځان ټپي کړی.

میټ د لیدو لپاره ښکته شو. هغه وویل: هغه باید د کړکۍ ښیښې له لارې ټوپ کړی وي!

مګر سکاټ غوږ ندې نیولی. هغه سخت فکر کاوه. کیښتۍ د وتلو په حال کې وه. هغه ولاړ شو او میټ ته یې لاس وغځاوه.

هغه وویل: خدای په امان، زوړ ملګریه. او د لیوه په اړه... تاسو اړتیا نلرئ چې د هغه په اړه ماته څه ولیکئ. ته ګوره، ما پریکړه وکړه...

میټ وویل: ستاسو مطلب دا دې چې تاسو هغه له ځانه سره وړئ؟ په حیرانتیا سره.

سکات وویل: هو، دا دقیقاً هغه څه دي چې زما مطلب دې. زه به تاسو ته د هغه په اړه لیکم!

د هغه خپل ډول

په سن فرنسیسکو کې، د وایټ فنګ لپاره ډیرې نوې تجربې وې. هغه په زرهاو او زرګونو سپین سرې ولیدل: هغه موټر او لارۍ او کیښتۍ ولیدلې، لوې او کوچنې. په واضع ډول، سپینو سړیو خورا لوې ځواک درلود. د ټولو بد او عجیب د اورګاډې په سامان وین کې سواري و، ځکه چې هغه ته یې اجازه ورنه کړه چې د خپل مینې مالک سره سفر وکړي.

مګر په نهایت کې سفر پاې ته ورسید. وایټ فنګ د سکاټ تر شا ودرید او د لوی کور باغونه او ځمکه یې وڅیړله چې د سکاټ والدینو پورې یې اړه درلوده. مګر ناڅاپه یو سپي په هغه برید وکړ. سپي ته، نه و معلومه، چې وایټ فنګ وحشي دې. د هغې احساساتو هغې ته هیڅ انتخاب نه و ورکړی: هغې یوازې برید کولی شو.

وایټ فنګ ډاډه نه وه چې څه وکړي. هغه یوازې پوهیده چې برید کونکې ښځه وه، او لیوه هیڅکله خپلې میرمنې سره جګړه نه کوي. مګر سپی کولی شي هغه ته زیان ورسوي. هغه اوږه هغې ته تاو کړه.

سکاټ هغه وژغورله. هغه امر وکړ: ارامه شه، کولي! او سپی اطاعت وکړ. دا د منجمد شمال څخه د یوازیني لیوه لپاره ښه تود هرکلی دې!

په راتلونکو څو ورځو او وانیو کې، وایټ فنګ د خپل مالک کورنۍ غړیو پیژندل زده کړل، او پوه شو چې د مینې مالک غواړي هغه هم د دوی اطاعت وکړي، څومره چې هغه پخپله د مالک اطاعت کاوه. څه چې د هغه مالک ارزښت بللو، وایټ فنګ هم ارزښت بلل. کله چې په کلفرونیا کې د لیوه لیدلو لومړۍ شوق، او په کور کې یې درلودل، ورک شول، د سکاټ والدین راغلل تر څو وایټ فنګ وپیژني، او پوه شي چې هغه د دوی زوې سره څومره مینه لري.

یوه ورځ، سکاټ د هغه څنګ ته وایټ فنګ سره نږدې ښار څخه لیدنه وکړه.

ځینې سړو د لیوه شتون د سپورټ لپاره د فرصت په توګه ولید او دوی خپل سپي د وایټ فنګ وروسته ولیږل. د سکاټ ناخوښۍ ویرې لپاره، وایټ فنګ په لومړي سر کې هیڅ ونه کړل. سکاټ له نارینه وو وغوښتل چې خپل سپي بوځي، مګر دوی په ځواب کې ظالمانه وخندل. نو سکاټ په خاموشۍ سره لیوه ته وویل: لاړ شه او هغوې ونیسه!

وایټ فنګ خپل مالک ته وکتل لکه څنګه چې پوښتنه وکړي ایا هغه ډاډه دی. کله چې سکاټ هغه څه تکرار کړل چې هغه وویل، وایټ فنګ دریو سپیو باندې منډه کړه، او څو شیبې وروسته دوی په سرک مړه او یا هم د مرګ په حالت کې پراته و.

وروسته لدې، سکاټ او وایټ فنګ کولی شي د برید له ویرې پرته ښار ته لاړ شي.

مګر کولي هیڅکله وایټ فنګ یوازې نه پریږدي. هغې د هغې جنس څخه ګټه پورته کړه تر څو هغه په دوامداره توګه وځوروي. هغه معمولاً غوسه کیده، مګر هیڅکله یې جګړه ونکړه. څومره چې ممکنه وي، هغه هڅه وکړه چې د خوندیتوب ځای ته لاړ شي: مګر کولي اکثراً هغه ټپي کوي. په نهایت کې، که څه هم، هغه پوهیده چې وایټ فنګ ځنګلي نه و، او هغه وخت راغی کله چې د هغې ټوکې ډیرې خوندورې شوې، او هغه به له هغه څخه داسې تیښته وکړي لکه څنګه چې هڅه کوي هغه په هغې پسې منډې ووهي. او یوه ورځ هغې هغه په اوږده – تعقیب کې واخیست. وایټ فنګ نه غوښتل چې هغه تعقیب کړي: څه که مالک ورته اړتیا ولري؟ مګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولي هغه ته داسې غبرګ وکړ چې د سکاټ لپاره د هغه له مینې څخه قوي و، د خپل ژوند څخه پیاوړی. نو هغه هغه په ځنګل کې تعقیب کړه.

دا پدې وخت کې و چې یو خورا خطرناک زنداني د سان کوینټن زندان څخه تښتیدلی و. جیم هال یو قاتل و، او هغه انتقام غوښته: زیان رسونکې څخه، د سکاټ پلار، هال د هغه جرم لپاره په زندان کې و چې هغه کړې و. د سکاټ پلار هغه هلته لیږلی و. پداسې حال کې چې پولیس په هال پسې ګرځیدل، هغه ورک و. د سکاټ پلار اندیښمن و.

په کور کې ټول ویده وو. وایټ فنګ لاندې ولاړ و. ناڅاپه هغه د نوي سړي غبرګ واورید – مګر غبرګ سم نه و. دا سړی ډیر نرم روان و، هڅه یې کوله چې هیڅ شور ونه کړي. وایټ فنګ په شمال کې د څارونکي سپي په توګه د هغه ورځو راهیسي دا ډول قدم پیژني، هغه پرته له خبرتیا په تیاره کې برید وکړ.

سکاټ او د هغه مور او پلار او نوکران د لوی شور اوریدو سره راویښ شول. دلته د فرنیچر ټوکرونه په جنګ کې خراب شوي و، بیا هلته د ټوپک ډزې وې – درې ځله. په نهایت کې د یو سړي چیغې وې، کوم چې ناڅاپه مړ شو لکه څنګه چې پیل شو.

سکاټ او د هغه کورنۍ څراغونه روښانه کړل او لاندې لاړل، چیرې چې دوی یو ناوړه سحنه ولیدله. جیم هال مړ پروت و د هغه ستونې ټوټې ټوټې شوی و – او وایټ فنګ په هغه کې درې ګولیو سره پروت و. هغه ورته کتل، د هغه مالکان، او بیا یې سترګې پټې شوې، او د هغه بدن داسې ښکاري چې فرش سره یو شان وي.

سکاټ په خفګان سره وویل: زه فکر کوم هغه مړ دی.

پلار یې په ټینګه وویل: مور به پدې اړه وګورو، او مستقیماً تیلفون ته لاړ.

د عملیاتو وروسته، ډاکټر وویل: چې وایټ فنګ په زرو کې یو چانس لري. مګر وایټ فنګ دا یو چانس واخیست. هغه ژوندې دی.

روغتیا ډیر وخت وروسته بیرته راستنه شوه: زخمونه او مات شوي هډوکي باید ترمیم شي. سکاټ او د هغه کورنۍ هغه هر وخت په کور کې ساتي، او د هغه په څیر یې په مینه پاملرنه وکړه لکه څنګه چې دوی د هر ماشوم کوي.

دا د دوبي ګرمه ورځ وه کله چې وایت فنګ د لومړي ځل لپاره بهر ته لاړ. هلته، د خپلې مور په شاوخوا کې لوبې کوي، نیم درجن بچیان وو. وایټ فنګ دوی ته په حیرانتیا وکتل، پداسې حال کې چې کولي په هغه غبرګ وکړ تر څو خپل واټن وساتي. مګر سکاټ کولي ته غبرګ وکړ چې دا سم دی، او هغه یې په خپلو لاسونو کې ونیوله. وایټ فنګ په احتیاط سره یو ماشوم ته ورغی. ماشوم د هغه غوږونو ته وکتل. بیا یې پوزه لمس کړه، او وایټ فنګ په پوزه کې د ماشوم ګرمه کوچنۍ ژبه احساس کړه. د وایټ فنګ ژبه هم بهر شوه – هغه نه پوهیده چې ولې – او د ماشوم مخ یې وڅاټه. بیا هغه په ارامه توګه ویده شو او ماشومانو ته یې اجازه ورکړه چې ګرم لمر کې د هغه په اوږو کیني.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library